

Handläggare
Niklas Oden
Telefon: 08-50843028**Till**
Socialnämnden
2023-03-21

Remiss av Vägar till ett tryggare samhälle, Kraftsamling för barn och unga (SOU 2022:67)

Svar på remiss från kommunstyrelsen, Dnr KS 2023/99

Förvaltningens förslag till beslut

1. Socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på kommunstyrelsens remiss av *Vägar till ett tryggare samhälle, Kraftsamling för barn och unga (SOU 2022:67)*.

Sammanfattning

Regeringen beslutade i mars 2020 att tillkalla en parlamentarisk sammansatt kommitté i form av en trygghetsberedning med uppdrag att bistå regeringen med underlag till utformningen av en kunskapsbaserad och brett förankrad kriminalpolitik som ska bidra till att uppfylla de kriminalpolitiska målen att minska brottsligheten och öka människors trygghet. Uppdraget sträcker sig över perioden 2020-2024 och redovisas årligen 2021-2023 samt slutredovisas i oktober 2024. Kommittén har nu lämnat ett delbetänkande ”*Vägar till ett tryggare samhälle, Kraftsamling för barn och unga (SOU 2022:67)*” vilket har remitterats till socialnämnden för besvarande. Trygghetsberedningen har i det aktuella delbetänkandet valt att fokusera på två områden;

- *barns och ungas involvering i gängkriminalitet*
- *våld i barns och ungas nära relationer.*

Trygghetsberedningen konstaterar i delbetänkandet att arbetet för att förebygga både *att barn och unga dras in i gängkriminalitet* och *våld i barns och ungas nära relationer* inbegriper en rad aktörer som verkar på flera politikområden. Beredningens genomgång av förmågan att hantera betänkandets två områden har riktat fokus mot olika aktörers förmåga att *tidigt upptäcka barn som är i riskzon, att ge stödinsatser och samverka kring barn i riskzon* samt *bidra till kunskapsutveckling och uppföljning*. Mot bakgrund av den problembild som framkommit och de iakttagelser och bedömningar som gjorts i framtagandet av betänkandet lämnar beredningen följande förslag:

- En särskild kraftsamling för att förebygga att barn och unga dras in i kriminalitet. Innefattande
 - Inriktningsdokument
 - En särskild organisation
 - System för lokala överenskommelser och ekonomiskt stöd.
- Kunskapsspridning om våld i barns och ungas nära relationer.
- Kartläggning av insatser och dess effekter för ett förebyggande arbete kring våld i barns och ungas nära relationer.

Socialförvaltningen menar att det finns ett behov av en tydligare nationella samordning och stöd till kommunernas förebyggande arbete mot gängkriminalitet och att ett sådant stöd kan höja kvaliteten på det förebyggande arbetet i landets kommuner. Socialförvaltningen ställer sig därför överlag positiv till beredningens förslag om en särskild kraftsamling.

Socialförvaltningen hade önskat att utredningen kunnat presentera tydligare former för hur viktiga aktörer kan samverka kring barn i riskzon. Socialförvaltningen hade också önskat att utredningen fokuserat mer på den psykiska ohälsan bland barn som begår brott eftersom samhället i dagsläget har svårt att tillgodose dessa barns behov av psykiatrisk vård och bedömning. Dessa två områden menar socialförvaltningen är viktiga att utreda och belysa vidare i arbetet med att ta fram kraftsamlingens inriktningsdokument och stöd till kommunerna.

Socialförvaltningen håller med om att det behövs en kunskapsspridning om våld i barns och ungas nära relationer. Genom att uppmärksamma fler på och sprida kunskap om våld i barns och ungas nära relationer, till yrkesgrupper som möter barn och unga, vårdnadshavare samt de unga själva, ökar möjligheten till att upptäcka våldet i tid och att rätt insatser genomförs.

Socialförvaltningen välkomnar också förslaget om kartläggning av insatser för att förebygga våld i barns och ungas nära relationer. Socialförvaltningen vill dock betona vikten av att även insatser till unga utövare av våld i nära relationer ingår.

Förvaltningen föreslår att socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på kommunstyrelsens remiss av *Vägar till ett tryggare samhälle, Kraftsamling för barn och unga (SOU 2022:67)*.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har till socialnämnden remitterat ärendet ”*Vägar till ett tryggare samhälle, Kraftsamling för barn och unga (SOU 2022:67)*” för besvarande. Yttrandet ska lämnas senast 2023-04-11. Övriga remissinstanser är Stadsledningskontoret, utbildningsnämnden, Skarpnäcks stadsdelsnämnd, Spång-Tensta stadsdelsnämnd och Södermalms stadsdelsnämnd.

Ärendet

Regeringen beslutade i mars 2020 att tillkalla en parlamentarisk sammansatt kommitté i form av en trygghetsberedning med uppdrag att bistå regeringen med underlag till utformningen av en kunskapsbaserad och brett förankrad kriminalpolitik som ska bidra till att uppfylla de kriminalpolitiska målen att minska brottsligheten och öka människors trygghet. Uppdraget sträcker sig över perioden 2020-2024 och redovisas årligen 2021-2023 samt slutredovisas i oktober 2024. Trygghetsberedningen ska enligt direktivet bl.a.

- *Identifiera de viktigaste kriminalpolitiska utmaningarna som samhället står inför nu och under de närmaste åren, samt*
- *analysera och bedöma vilken förmåga som finns hos berörda aktörer att möta dessa utmaningar på såväl det brottsförebyggande som brottsbekämpande området.*

Med utgångspunkt i Trygghetsberedningens uppdrag beskrevs i det första delbetänkandet (SOU 2021:85) en rad kriminalpolitiska utmaningar som samhället står inför nu och under de närmaste åren. Socialförvaltningen har i remissvar (Dnr: 1.6-674/2021) avgett förvaltningens synpunkter och förslag gällande det tidigare delbetänkandet och de utmaningar som där beskrivs. Av den anledningen berörs inte dessa här utan hänvisas till föregående remissvar.

Delbetänkandets fokusområden

Trygghetsberedningen har i det nu aktuella delbetänkandet valt att fokusera på två områden, kopplat till tidigare identifierade utmaningar, som beredningen anser särskilt angelägna och som hör samman med att förebygga barns och ungas utsatthet för och delaktighet i brott. Dessa områden är;

- *barns och ungas involvering i gängkriminalitet*
- *våld i barns och ungas nära relationer.*

I delbetänkandet beskriver beredningen – för vart och ett av de två fokusområdena – dels en problembild, dels vilken förmåga berörda aktörer har att möta de utmaningar som aktualiseras.

Förmågeanalysen fokuserar på aktörernas förmåga att

- *upptäcka barn och unga i riskzon,*
- *initiera tidiga, träffsäkra och förtroendeskapande insatser,*

- *samverka med andra aktörer, samt*
- *följa upp genomförda insatser och bidra till kunskapsutvecklingen.*

Genomgången är inriktad på det förebyggande arbete som sker inom ramen för ordinarie verksamhet hos aktörer som *socialtjänsten, skolan, elevhälsan, hälso- och sjukvården* samt i viss mån i *förskolan och polisen*.

Trygghetsberedningens bedömningar

Trygghetsberedningen presenterar utifrån betänkandets två fokusområden ett antal bedömningar som delas in i fyra teman som enligt beredningens mening är centrala.

- *Nationell styrning av det brottsförebyggande området som berör barn och unga,*
- *tidig upptäckt av barn i riskzon*
- *stödinsatser till och samverkan kring barn och unga i riskzon, samt*
- *behovet av kunskapsutveckling, uppföljning och utvärdering.*

Nationell styrning - Beredningen bedömer att barn och unga bör uppmärksammas i större utsträckning i det brottsförebyggande arbetet på nationell nivå. Bland annat konstaterar man att arbetet med barn och ungas brottslighet och utsatthet för brott inte beaktas tillräckligt i berörda aktörers arbete. Beredningen framhåller också att det är angeläget att tydliggöra vilken roll skolan ska ha i det brottsförebyggande arbetet.

Samhällets förmåga att upptäcka barn i riskzon i ett tidigt skede - Beredningen framhåller att verksamheter som möter barn och unga behöver kunskap om risk- och skyddsfaktorer, rutiner för att tidigt fånga upp de som befinner sig i riskzon samt kunskap om hur de kan ge stöd. Det behövs en fortsatt ansträngning för att öka uppmärksamheten och kunskapen kring våld i barns och ungas nära relationer. Utredningen framför att orosanmälningar till socialtjänsten är av stor vikt men också förutsätter ett ändamålsenligt system samt att socialtjänsten har tillräckliga förutsättningar.

Stödinsatser till barn och unga i riskzon och samverkan i detta arbete - Beredningen bedömer att samhällets förmåga att nå ut till riskfamiljer behöver bli bättre och att insatser behöver sättas in i ett tidigare skede och i lägre åldrar. Man betonar vikten av fungerande samverkan mellan de centrala aktörerna liksom resurser och organisatoriska förutsättningar. Beredningen konstaterar att möjligheten att dela information mellan samverkansparter är viktig för effektivt arbete att komma till stånd.

Behov av kunskapsutveckling, uppföljning och utvärdering - Beredningen framhåller stort behov av kunskap om brottslighetens omfattning, utveckling och karaktär samt hur den kan förebyggas. Vidare konstateras ett behov utvärdering av det lokala brottsförebyggande arbetet som berör barn och unga i syfte att öka kunskapen om vilka insatser som fungerar. Därtill menar beredningen att det finns behov av kunskap om vilka samhällsekonomiska vinster som brottsförebyggande åtgärder och tidiga insatser kan leda till.

Trygghetsberedningens förslag

Trygghetsberedningen konstaterar att arbetet för att förebygga både *att barn och unga dras in i gängkriminalitet* och *våld i barns och ungas nära relationer* inbegriper en rad aktörer som verkar på flera politikområden. Beredningens genomgång av förmågan att hantera betänkandets två områden har riktat fokus mot olika aktörers förmåga att *tidigt upptäcka barn som är i riskzon*, att *ge stödinsatser och samverka kring barn i riskzon* samt *bidra till kunskapsutveckling och uppföljning*. Mot bakgrund av den problembild som framkommit och de iakttagelser och bedömningar som gjorts i framtagandet av betänkandet lämnar beredningen följande förslag.

Förslag om en särskild kraftsamling för att förebygga att barn och unga dras in i gängkriminalitet

Trygghetsberedningen föreslår att *staten ska ta ett större ansvarstagande för det förebyggande arbetet* och att *regeringen tar fram ett inriktningsdokument* som tydliggör vilka områden som är mest angelägna att arbeta med för att förebygga att barn och unga involveras i gängkriminalitet. Delar som föreslås ingå i dokumentet är.

- *Stöd till föräldrar*
- *Förskola*
- *Meningsfull fritid*
- *Maskulinitetsnormer*
- *Förmåga att tidigt identifiera barn och unga i riskzonen samt att vidta effektiva åtgärder för att förhindra en negativ utveckling.*
- *Strukturer för samverkan kring barn och unga i riskzonen*
- *Stöd till brottsoffer*

Beredningen föreslår vidare att en *särskild organisation* ska tillsättas och som ska säkerställa att kommunerna har tillgång till nödvändigt stöd och förutsättningar för att arbetet med de prioriterade insatsområdena. Slutligen rekommenderas att regeringen låter utreda hur arbetet med kraftsamlingen kan kompletteras med ett *system för lokala överenskommelser* som

tydliggör kommunernas respektive statens åtaganden - samt ett *system för ekonomiskt stöd* kopplat till de kommunala åtagandena.

Förslag på området våld i barn och ungas nära relationer

Trygghetsberedningen konstaterar att det finns brister i kunskapen om våld i barns och ungas nära relationer. Beredningen föreslår därför att *sprida kunskap om våld i barns och ungas nära relationer* i syfte att uppmärksamma denna problematik i högre utsträckning och förbättra informationen om hur barn och unga kan få stöd. Genom att uppmärksamma fler på och sprida ökad kunskap om våld i barns och ungas nära relationer ökar möjligheten till att upptäcka våldet i tid och att rätt insatser genomförs. Förhoppningen är också att fler unga som utövar våld tar del av stödinsatser som samhället kan ge.

Trygghetsberedningen föreslår också att *Socialstyrelsen ska kartlägga* vilka insatser som kommuner och aktörer i civilsamhället erbjuder unga som utsatt för våld i nära relationer samt om de kan anses vara effektiva.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom socialförvaltningens avdelning för stadsövergripande frågor. Förvaltningsgruppen har behandlat ärendet 15 mars. Rådet för funktionshinderfrågor har haft möjlighet att behandla ärendet den 16 mars.

Jämställdhetsanalys

Ej aktuell – då jämställdhetsanalys är gjord i betänkandet.

Barnrättsanalys

Ej aktuell – då barnrättsanalys är gjord i betänkandet.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Angående beredningens bedömningar och förslag gällande barns och ungas involvering i gängkriminalitet

Socialförvaltningen uppskattar Trygghetsberedningens både breda och långsiktiga kriminalpolitiska ansats och anser att utredningen tar upp centrala delar av arbetet med att förhindra att barn – och unga dras in i gängkriminalitet. Utredningen identifierar riskfaktorer och pekar på de mest framträdande individuella och strukturella aspekterna i den process som rekryteringen till kriminella gäng innebär. Liksom många andra trycker utredningen särskilt hårt på skolans roll och menar att en fullföljd skolgång är den enskilt viktigaste skyddsfaktorn i det brottsförebyggande arbetet och för att förhindra att barn och unga utvecklar kriminella identiteter.

Socialförvaltningen delar utredningens bedömning att skolan är en mycket betydelsefull aktör i det preventiva kriminalpolitiska arbetet och instämmer i att en fullföljd skolgång både bidrar till en minskad

brottsbenägenhet samt bäddar för tidigare etablering på arbetsmarknaden. Arbetet med de barn som uppvisar ett normbrytande beteende och hos vilka en hög ansamling riskfaktorer kan skönjas är dock på många sätt både tidskrävande och inte minst komplext, varför socialförvaltningen önskat att utredningen kunnat presentera tydligare former för hur viktiga aktörer kan samverka kring dessa barn. Skolan har visserligen ett stort ansvar att se till varje elevs individuella behov men då behovsbilden hos barn med normbrytande och ofta utåtagerande beteende kan vara mycket svårbemästrad krävs intensiv samverkan med andra samhällsaktörer, bland andra socialtjänsten, BUP och representanter för civilsamhället, för att säkerställa dessa barns rätt till undervisning. Det är förvaltningens bedömning att denna samverkan inte alltid fungerar friktionsfritt och att ansvarsfördelningen verksamheterna emellan ofta är oklar. Även om det åligger de lokala aktörerna att upprätta tydliga och fungerande samverkansformer saknas det i utredningen mer konkreta förslag på hur dessa skulle kunna realiseras och hur effektiv samverkan kring i barn i riskzonen skulle kunna komma till stånd.

Socialförvaltningen hade också önskat att utredningen fokuserat mer på den psykiska ohälsan bland barn som begår brott eftersom samhället i dagsläget har svårt att tillgodose dessa barns behov av psykiatrisk vård och bedömning. Att växa upp i utsatta områden som präglas av kriminella gängs verksamhet och våldsamma konflikter och att som barn riskera att involveras i dessa, har en stark negativ påverkan på barns psykiska utveckling och hälsa. Det är därför viktigt att tidigt nå fram till dessa barn och erbjuda dem psykiatrisk specialistkompetens.

Som utredningen visar kan det vara svårt att nå ut till de grupper och individer som är i störst behov av socialtjänstens eller andra samhällsaktörers insatser. För att förebygga att bristande förtroende bland visar grupper blir till ett hinder behöver därför samhällets olika verksamheter bli bättre på att nå ut och informera om sina åtaganden. Bland annat påtalar utredningen att motstånd från vårdnadshavare och svårigheter att få tag på tolkar gör att socialtjänsten inte når fram till de som bäst behöver dess stöd. Svårigheten att nå pojkar med utländsk bakgrund bedöms bland annat handla om att vårdnadshavare på grund av rädsla och motstånd inte alltid välkomnar socialtjänstens inblandning.

Socialförvaltningen ställer sig bakom bedömningen att samverkan med civilsamhällets lokala aktörer i många fall kan underlätta dessa kontakter och bidra till att skapa tillit och förtroende hos individer vilka annars tenderar att inte samtycka till socialtjänstens insatser.

Förvaltningen är också positiv till utredningens fokus på en kunskapsbaserad kriminalpolitik och till betoningen av tidiga och förebyggande insatser. Ett problem med att arbeta kunskaps- eller evidensbaserat har, i all fall inom socialtjänstens område, varit den nationella bristen på effektutvärderade interventioner. Det är dock möjligt att till viss del att bygga upp ett kunskapsbaserat arbete på lokal nivå varför förvaltningen instämmer i uppmaningen att utvärdera och följa upp insatser både lokalt och nationellt. Eftersom ett systematiskt utvärderingsarbete kan ge värdefull information och leda till nya och mer effektiva arbetssätt ställer sig förvaltningen även bakom utredningens initiativ att i högre grad knyta lärosäten till vissa verksamheter.

Socialförvaltningen delar också utredningens bedömning att adekvata och ändamålsenliga insatser riktade till barn och deras vårdnadshavare i ett tidigt skede är vad som på sikt ger bäst resultat. Liksom Trygghetsberedningen menar socialförvaltningen att ett förebyggande arbete inte enbart ger återverkningar inom det kriminalpolitiska området utan även har potential att motverka andra former av social utsatthet. Eftersom sociala problem ofta överlappar och griper in i varandra; missbruk, fattigdom och psykisk ohälsa är till exempel samtliga att betrakta som riskfaktorer för att dras in i kriminalitet, kan samhället genom att förebygga en specifik riskfaktor samtidigt reducera risken för andra. I det perspektivet är att motverka kriminalitet även att motverka annan social problematik och det är bra att utredningen tar upp detta perspektiv - även om det kunde ha gjorts än tydligare. En tendens är annars att åtgärder, förebyggande eller ej, inte ser till hela den komplexitet ur vilken en företeelse som ungdomskriminalitet springer. Brett riktade, i första hand föräldrastödjande insatser, är därför att föredra i arbetet med att på sikt förhindra att barn och unga dras in i kriminalitet.

Med detta sagt är det också positivt att utredningen lyfter fram droghandeln som den kontext inom vilken barn och unga vanligen exponeras för nätverksbaserad kriminalitet eftersom den ofta utgör själva förutsättningen för nätverkens brottsliga verksamhet. Att ge stöd och information inom ett brett spektrum, allt från de barn och ungdomar som för första gången kommer i kontakt med droger till dem med ett redan utvecklat och etablerat missbruk är därför att betrakta som ett led i det brottsförebyggande arbetet.

Gällande beredningens förslag om en särskild kraftsamling för att förebygga att barn och unga dras in i gängkriminalitet.

Socialförvaltningen menar att det finns ett behov av en tydligare nationella samordning och stöd till kommunernas förebyggande

arbete mot gängkriminalitet och att ett sådant stöd kan höja kvalitén på det förebyggande arbetet i landets kommuner.

Socialförvaltningen ställer sig därför positiv till förslagets delar som;

- Inriktningsdokument för att tydliggöra de områden som är mest angelägna att arbeta med för att barn och unga involveras i gängkriminalitet,
- En särskild organisation för att nationellt stödja kommunernas förebyggande arbete, samt
- Ett system för lokala överenskommelser och ekonomiskt stöd.

Socialförvaltningen hade önskat att utredningen kunnat presentera tydligare former för hur viktiga aktörer kan samverka kring barn i riskzon. Socialförvaltningen hade också önskat att utredningen fokuserat mer på den psykiska ohälsan bland barn som begår brott eftersom samhället i dagsläget har svårt att tillgodose dessa barns behov av psykiatrisk vård och bedömning. Dessa två områden menar socialförvaltningen är viktiga att utreda och belysa vidare i arbetet med att ta fram kraftsamlingens inriktningsdokument och stöd till kommunerna.

Angående beredningens bedömningar och förslag gällande våld i barns och ungas nära relationer

Det är positivt att Trygghetsberedningen i delbetänkandet lyfter våld i barns och ungas nära relationer som en av två stora kriminalpolitiska utmaningar och att det framhålls att det finns gemensamma nämnare mellan dessa två. Till exempel kan möjliga riskfaktorer för att utöva eller utsättas för relationsvåld vara desamma som för att dras in i kriminalitet, såsom en instabil närmiljö som präglas av våld, fattigdom och psykisk ohälsa. Det finns också ett samband genom att unga som är involverade i annan kriminalitet och våld i lokalsamhället löper högre risk för våld i de egna parrelationerna.

Våld i nära relationer bland barn och unga är ett relativt nytt kunskapsområde. Det är därför bra att beredningen lyfter fram de särdrag som präglar våldsutövandet inom nära relationer bland just barn och unga. Våld i ungas parrelationer liknar på flera sätt våld bland vuxna, men är samtidigt ett fenomen med särskilda omständigheter kopplade till ungdomstiden, som är en tid av identitetskapande, intensiv social inläring samt ökad autonomi i förhållande till föräldrar. Det är också under ungdomstiden som starka känslomässiga band i parrelationer börjar etableras och som sexualiteten får en ökad betydelse för individen. Ungas begränsade erfarenheter av tidigare relationer kan också påverka hur de identifierar vad som är ett våldsamt beteende och vad som

kännetecknar en sund relation. Dessutom är den digitala arenan en naturlig del av barns och ungas tillvaro och även där utövas våld, oftast i det dolda för vuxenvärlden. Dessa utmärkande egenskaper måste både vuxna och unga känna till för att samhället ska kunna motverka våld i ungas nära relationer. Enligt beredningen behövs därför ett utökat och mer riktat på fokus på barn och unga som befinner sig i en nära relation där våld förekommer.

Gällande beredningens förslag att Regeringen ska ge lämplig myndighet i uppdrag att sprida kunskap om våld i barns och ungas nära relationer i syfte att uppmärksamma denna problematik i högre utsträckning och förbättra informationen om hur barn och unga kan få stöd.

Socialförvaltningen håller med om att genom uppmärksamma fler på och sprida ökad kunskap om våld i barns och ungas nära relationer ökar möjligheten till att upptäcka våldet i tid och att rätt insatser genomförs. Förhoppningen är också att fler unga som utövar våld tar del av stödinsatser som samhället kan ge. Förvaltningen anser dock att stöd till våldsutövare bör betonas ytterligare. Våldsutövare i en relation behöver identifieras tidigt för att bryta en negativ spiral och förhindra utövande av våld i vuxen ålder. Beredningen poängterar vikten av att orosanmälningar till socialtjänsten görs när det är påkallat och förvaltningen är enig med beredningen om vikten av detta. Socialförvaltningen menar dock att det i en socialtjänstkontext finns vissa brister vad gäller insatser och stöd till unga som utövar våld i en relation. En del av att komma till rätta med dessa brister handlar, som beredningen lyfter, om kunskapsspridning men det krävs fler åldersanpassade insatser och metoder som vilar på evidens och som socialtjänsten kan erbjuda inom ramen för sitt uppdrag.

Gällande förslaget att Regeringen ska ge Socialstyrelsen i uppdrag att kartlägga vilka insatser som kommuner erbjuder barn och unga som utsatts för våld i en nära relation, i vilken utsträckning dessa insatser faktiskt används samt hur effektiva de är.

Socialförvaltningen välkomnar förslaget och vill åter betona vikten av att även insatser till unga utövare av våld i nära relationer ingår i kunskapsunderlaget, inte bara i kartläggningen. Det saknas idag kunskap om beprövade metoder riktade till unga våldsutövare och det finns också frågetecken inom socialtjänsten vem som ska erbjuda den typen av insats. Förvaltningen ser också att det ibland saknas incitament för att någon som utövat våld i sin relation ska få hjälp att upphöra med det. Ofta är det annan typ av brottslighet som påkallar en insats, och våldsutövandet riskerar att inte adresseras. Ett kunskapsunderlag riktat till yrkesverksamma kan vara ett steg

mot att de som barn och unga som utövar relationsvåld kan få ett snabbare och mer adekvat stöd. Även åldersanpassade rutinfrågor om våld bör ingå i kunskapsunderlaget, för att kommuner i högre grad ska kunna upptäcka både våldsutsatta och våldsutövare.

Veronica Wolgast Carstorp
Socialdirektör
Socialförvaltningen

Maria Karlsson
Tf. avdelningschef
Socialförvaltningen

Bilaga

1. Delbetänkande - Vägar till ett tryggare samhälle, Kraftsamling för barn och unga (SOU 2022:67)

Attesterat av

Detta dokument har godkänts digitalt av följande personer:

Namn	Datum
Veronica Wolgast Carstorp, Socialdirektör	2023-03-09
Maria Karlsson, Tf. avdelningschef	2023-03-09